

Τὸ ψιλὸ ἀεράκι γύρα
κρύα φαντάσματα μηνᾶ.
Πόσα χιόνια στὰ βουνά
τῆ θερμῆ προσμένουν λύρα!

*Απαλὰ σαλεύουν οἱ ἴσκιοι.
ᾧ ψυχῇ μου ἐσὺ ἀγρυπνᾷς;
Τί κατάρα νὰ ξεπνᾷς
δίχως ὕπνος νὰ σὲ βροῖσκη!

Τώρα ἡ σκέψη μου ἡ ἀράχνη
τρέλες, φαντασίες, γκρεμοὺς
πλέκει ἀγνάντια ἀπ' τοὺς καημοὺς
μὲς στῆς θλίψης μου τὴν πάχνη.

Εὐτυχία νεκρῇ δὲ θέλω
μὴτ' ἀστόχαστη χαρὰ
σὰν τὰκίνητα νερὰ
κάτου ἀπ' τὸ βουρξίσιο βέλο.

Φώτιζέ μου ἀγνά, φεγγάρι,
τῆς ζωῆς μου τὴ βραδιά,
καίγοντάς μου τὴν καρδιά
μὲς στοῦ πόνου τὸ λυχνάρι.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Τὸ λειβάδι πὸν σμίξαμε
τὸ στερνὸ καλοκαίρι
— σὰ μᾶς ἔκαιε τοῦ πόθου μας
τὸ βαθὺ μεσημέρι —
τοῦ χειμῶνα τὸ πνίξανε
οἱ βροχές, τὰγριοκαίρι,
καὶ βαλτόνεο' ἀνάδενε
κῦμα κῦμα τὰγέρι.

*Ὅμως ἄξαφνα σήμερα,
ἔχασμένη μου φίλη,
τὸ λειβάδι ὀλοστέγνωτο
μὲ καλοῦσε, μοῦ ἐμίλει.
Μαργαρίτες γελοῦσανε
στὸ μαριάτικο δεῖλι,
καὶ πικρά μου νοστάλλησα
τὰ χαμένα σου χεῖλη.

ΘΟΥΡΙΟΣ

Δειλινὸ τοῦ χειμῶνα
στῆς Ἀθήνας τὴ γλύκα.
Ἡ ἀγκυλιὰ τοῦ ἐλαιῶνα,
ἡ Ἀκρόπολη, ἡ Πνύκα.

*Ἐνα φῶς, ἕνα θάμπος,
χρυσοροδὶνα κρῖνα,
ὁ χλωρόσπαρτος κάμπος,
τὰ νερά, ἡ Σαλαμίνα.

Μὰ ἡ ψυχῇ μου γεομένη
μὲς στὴν πίκρα τοῦ αἰῶνα,
τέτοια γλύκα προσμένει
μ' ἕναν ἄγριο χειμῶνα.

ΚΕΛΑΔΙΣΜΑ

Δίχτια μὲ σύρανε
τὰ μάτια, οἱ δράκοι,
μὲς στὴν ἀγκάλη σου
ταίρι, ταιράκι.

Τᾶνανθα χρόνια μου
τὰ καίει φαριμάκι,
σιάζε τὸ δρόσιμα
ταίρι, ταιράκι.

Κι ἂν κρύα φαντάσματα
καὶ βροκολάχοι
θλίβουν τὴ μοῖρα μου
ταίρι, ταιράκι.

Κι ἂν τρώει τὰ σπλίχνα μου
μαῦρο κοράκι,
— ξανάριθε ἡ ἀνοιξη
ταίρι, ταιράκι.

Πηγῇ τὸ γέλιο σου
καὶ δροσανλάκι,
κάμπος τὰ νιάτα μου
ταίρι, ταιράκι.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΚΑΙ ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΙΑ ΜΟΥ

Καὶ μὲς στὴν ἐρημιὰ μου
Καὶ μέγα στὴ βοή
Πάντοτε μὲ πλαιεύει
Μὲ δειράτα ἡ ζωή.

*Ὅνειρα νικημένου
Κι' ὄνειρα νικητῆ
Κι' ὄνειρατα δυοῖας
Κι' ὄνειρατ' ἀσκητῆ—

*Ὅνειρατα ἐνὸς κρῖνου
Στὴν αὐγυγὴ δροσιὰ
Κι' ὄνειρατα τοῦ βράχου
Στὴν ἀκροθαλασιὰ.

K. ΚΑΡΘΑΙΟΣ